Niedziela, 26 czerwca 2016

Nazwa i herb miasta

Symbole miasta

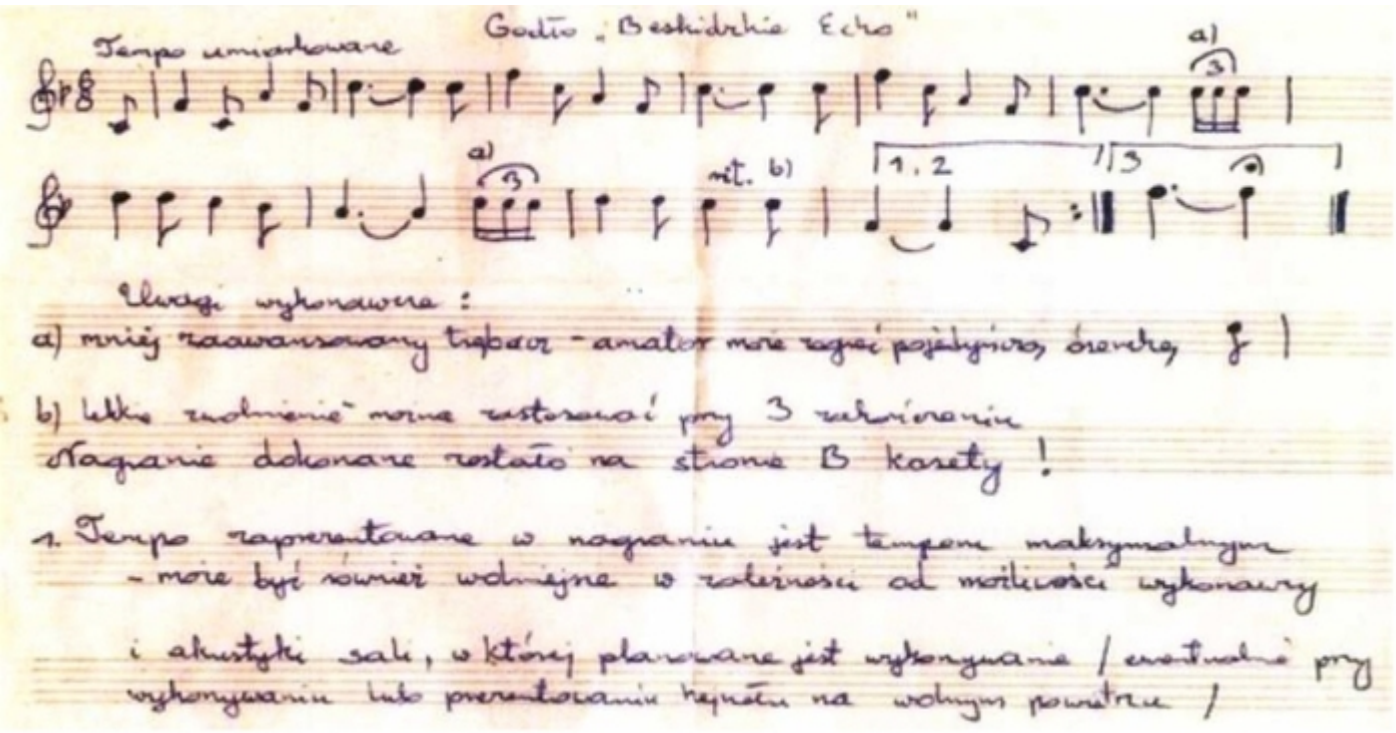
Herb miasta

Herb Gorlic przedstawia na niebieskim polu sylwetkę lwa (żółtego gryfa) z wyciągniętym językiem, trzymającego w łapach dwa czarne klucze. Lew w herbie Gorlic był niegdyś znakiem rodowym założycieli miasta – rodu Karwacjanów, herbu Zadora. Na pieczęcie sygnetowej Jana Karwacjana z 1470 r. dostrzec można głowę lwa z otwartą paszczą ziejącą pięcioma płomieniami. Taki właśnie herb pojawiał się na wszystkich urzędowych pieczęciach Gorlic, począwszy od 1535 do 1786 roku.

Hejnał Gorlic

Miasto posługuje się hejnałem Godło „Beskidzkie Echo”, którego autorem jest Andrzej Smolik. Hejnał odgrywany w samo południe z wieży ratuszowej – przypomina długie dzieje miasta.

Flaga miasta

Miasto posługuje się flagą. Jest to prostokąt (stosunek wysokości do długości: 5:8) podzielony przekątną na dwa jednakowe trójkąty. Trójkąt dolny (od drzewca) jest w kolorze złotym, natomiast trójkąt górny w kolorze ciemnogranatowym. W polach trójkątów umieszczono tarcze herbowe z herbami Zadora i XIX herbem Miasta Gorlice, przy czym herb Zadora znajduje się na niebieskim tle w tarczy herbowej gotyckiej, natomiast głowa lwa z pięcioma płomieniami znajduje się na polu złotym. Herb Miasta Gorlice w tarczy gotyckiej (tło niebieskie), lew trzymający klucze (złoty) znajduje się w polu granatowym. Rewers i awers flagi jest identyczny.

Sztandar miasta

Miasto Gorlice posiada sztandar, który jest eksponowany w Sali obrad Rady Miasta Gorlice.

Łańcuch ceremonialny

Burmistrz oraz Przewodniczący Rady Miasta przy oficjalnych okazjach, w szczególności podczas uroczystości miejskich i sesji Rady noszą Łańcuch ceremonialny (symbol władzy) wykonany ze srebra, którego najważniejszym elementem jest herb Miasta Gorlice, umieszczony na tarczy (w kształcie półokrągłym) z przytwierdzonymi dwoma koluchami połączonymi 24 ogniwami łańcucha. Na każdym ogniwie zamieszczono godło Polski.

Nazwa miasta

Pochodzenie nazwy miasta do dziś jest sporne i niewyjaśnione. Próby jego ustalenia podjął się Józef Barut w swoim opracowaniu monograficznym na temat Gorlic. Najstarsza nazwa odnotowana przez Jana Długosza (XV w.) brzmi "Gardlicza". Marcin Kromer (XVI w.) w swej kronice nazywa miasto "Gorlicza (lub Gorlica)" i łączy jej powstanie z osadnikami z Görlitz, czyli ze Zgorzelca na Śląsku. Wg Baruta w zachowanych w archiwum miejskim w Gorlicach wyciągach z ksiąg ziemskich i grodzkich bieckich, sądeckich i czchowskich od 1401 roku nazwa „Gorlicza" przeważa liczebnie nad „Gorlice". Dokumenty z XIV – XVI wieku nie rozstrzygają więc definitywnie prawidłowej pisowni nazwy miasta. Większość późniejszych źródeł powiela wersję Marcina Kromera, ale pojawiają się też opinie, że choć do miasta przybyli osadnicy ze Zgorzelca to nazwa jest jednak pochodzenia miejscowego. Wywodzi się przypuszczalnie od miejsca wypalonego – wygorzałego (wg Haliczera) lub słowa „gorlica" mogącego określić położenie osady na górkach, czyli w terenie pagórkowatym. Powołując się na teksty Wacława Potockiego (XVII w.) Barut sugeruje, że pierwotnie nazwa była rodzaju żeńskiego („Gorlica") podobną do okolicznych (Ropica, Moszczenica, Nowica, Banica, Osobnica). W nazewnictwie rusińsko-łemkowskim nazwa Gorlic to Horłycia, czyli gardło.

Źródło: J. Barut, S. Motyka, T. Ślawski, 1962, Nad rzeką Ropą. Z dziejów Biecza, Gorlic i okolicy, Wyd. Literackie, Kraków